

get, have været opført ikke med 350,000 Kr., men med yderligere ca. 25,000 Kr. Nu udtrykker altsaa § 7 og skal udtrykke, at til Københavns Kommune udredes der af Statskassen ud over det hidtil ydede Tilskud i Henhold til Skoleloven et aarligt Tilskud, beregnet efter det Forhold, i hvilket Børnetallet i Københavns Kommune staaer til det tilsvarende Tal for det øvrige Land, og paa Grundlag af det forhøjede Bidrag, som Staten efter denne Lov af 1908 yder til Landets Kommuner udenfor København i Forhold til, hvad der ydedes efter Lov af 1899. Og det samlede Tilskud vil efter dette blive ca. 375,000 Kr. eller ca. 25,000 Kr. mere, end det vilde være blevet efter det af Regeringen fremsatte Lovforslag og efter den samlede Udgift til Kommunerne, som Regeringens Forslag paaregnede. Det nævnte Tilskud revideres hvert femte Aar paa Grundlag af Statens samlede Udgifter efter denne Lov og Forholdet mellem Børnetallene og er afhængigt af, at Kommunen vedtager en i Loven nærmere betinget Lønningsforbedring.

Den ærede Ordfører for Mindretallet omtalte, at der indenfor den københavnske Lærerkreds havde vist sig nogen Ængstelig- hedsforhold for Bestemmelsen om disse Læreres Anciennetsforhold. Jeg tror, det væsentlig beror paa en Misforstaaelse hos disse Lærere, og i øvrigt er det mig bekendt, at selve Bestemmelsen i den Ordlyd, den nu har faaet i det andet Ting, ikke blot er indkommen efter Forhandling med, men efter direkte Forslag fra Københavns Lærereforening. Og i det hele bringer Loven jo en stor Forbedring i Anciennets- beregningen ogsaa for de københavnske Lærere.

Det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh) beklagede Fordelingen mellem Staten og Købstadkommunerne af Udgiften til de forhøjede Lærerlønninger. Jeg kan herom henholde mig til mine Udtalelser ved første Behandling her i Tinget og min Paavisning af det virkelige Forhold med Hensyn til, hvilket Procenttal Staten ved dette Forslag overtager af Købstadkom- munernes forøgede Udgifter, og hvilket Procenttal den overtager af Landkommu- nernes Udgifter. Jeg føler mig ogsaa ganske overbevist om, at Købstæderne dele Ønsket om forhøjede Lønninger til deres Lærerpersonele. Mange Købstæder have alt paa Forhaand vist dette ved at bevilge det ekstra Tillæg, erkendende, at den i 1899 fastsatte Lønning nu er for ringe, paa samme Vis som Købstadkom- munerne i de senere Aar have følt sig op-

fordrede til at forhøje en Række andre kommunale Lønninger. De ville derfor i Virkeligheden ikke kunne føle sig brøst- holdne ved nu at maatte lønne deres Læ- rere med 1,600 Kr., saaledes at Staten betaler Resten af Lønnen, medens de nu betale de Lærere, der ere naaede op over de to første Løntillæg, som Købstæ- derne betale, 1,500 Kr. Den hele Forskel er altsaa nogen Forhøjelse for de yngre Lærere, men for enhver Lærer, der er naaet over 10 Aars Anciennet, kun en Forhøjelse af 100 Kr. aarlig.

Det ærede 1ste Medlem for 9ende Kreds (la Cour) klagede over, at Landkommu- nerne ere blevne for lidt begunstigede. Det ærede Medlem vil sikkert erindre, at en Klage, som jævnlig er fremkommen overfor dette Forslag, er den, at Land- kommunerne begunstiges i Forhold til Købstadkommunerne. Det er en Klage, der er fremsat fra det Parti, det ærede Medlem tilhører. Men naar nu det ærede Medlem fremfører en Klage, bygget paa netop den modsatte Opfattelse, saa er dette en ny Bestyrkelse paa, at Lovforsla- get sikkert har truffet det rette, en pas- sende Fordeling af Statens og Kommu- nens Udgifter til den nødvendige og meget ønskelige Forbedring af Lærerløn- ningerne.

Ordføreren (H. N. Hansen): Med Hensyn til de foreliggende Ændringsfor- slag skal jeg henholde mig til de Bemærk- ninger, jeg fremsatte, da jeg første Gang havde Ordet, og til de Bemærkninger, der nu fremsattes af den højtærede Minister. Jeg behøver derfor ikke at dvæle ved Æn- dringsforslagene Nr. 1 og 3. Dette at for- andre „mindst 75 Kr.“ til „mindst 100 Kr.“ synes mig saa uvæsentligt og saa lidet hold- bart, at jeg ikke tror, det vil finde nogen stor Tilslutning her i Tinget. Hvad det sidste Ændringsforslag angaar, har Ord- føreren for Mindretallet (Goos) selv udtalt, at han ansaa det for uigennemførligt i det andet Ting og derfor ikke havde stor For- trøstning til, at det kunde nytte noget at fremsætte det. I Realiteten er jeg uenig med det ærede Mindretal, thi det forekom- mer mig, at Afskedigelsesparagraffen har sin fulde Berettigelse.

Mest ondt gør det mig at skulle gaa mod Ændringsforslag Nr. 2, thi ogsaa jeg erkender, at jeg kunde ønske Købstad- kommunerne et noget større Tilskud. Dette er dog ikke foranlediget ved de Betragt- ninger, det ærede Medlem fremsatte om, at disse Kommuner, Udgifter til Skole-